

בבית המשפט העליון

ע"א 3816/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: פלונית

ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה מיום 3.6.2020 בתיק ה"ט 62964-05-20 שניתנה על ידי כבוד השופטת י' גרינוולד-רנד

בשם המערער: עו"ד גילה גואטה

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה (השופטת י' גרינוולד-רנד) מיום 3.6.2020 בה"ט 62964-05-20 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

תמצית העובדות וההליכים הרלוונטיים

1. הצדדים הם בני זוג לשעבר ולהם שתי בנות קטינות (להלן: הקטינות). בשנים האחרונות ניהלו הצדדים מספר רב של הליכים בפני בית המשפט לענייני משפחה בפתח תקווה, ובהם תביעה שהגיש המערער לביטול חובתו לשאת במזונות הקטינות (להלן: התביעה לביטול המזונות). בחודש אפריל 2020 קיבל בית המשפט קמא את בקשת המשיבה, אשר הוגשה במסגרת התביעה לביטול המזונות, לאפשר את השתתפותה של אחת הקטינות בתשדיר מצולם (להלן: החלטת אישור ההשתתפות). כעבור מספר ימים, הודיע המערער על החלפת ייצוגו.

2. ביום 12.5.2020 התקיים דיון הוכחות בתביעה לביטול המזונות. בתחילת הדיון, ביקשה באת-כוחו החדשה של המערער כי בטרם יחל דיון ההוכחות, תינתן החלטה בבקשה שהגישה בדבר ספק שעלה בעניין ייצוגה של המשיבה. בית המשפט קבע כי אין מקום להפסיק את הדיון בשלב זה, וזאת נוכח הצהרתה של המשיבה כי באת-כוחה אכן מייצגת אותה והצהרת באת-הכוח כי "כנראה הפקידה יפויי כוח בתיק שכן היא מקושרת למערכת הנט הפתוחה לעוה"ד אך ורק לאחר הפקדת יפויי כוח". כעולה מפרוטוקול הדיון, בשלב זה התקיימו חילופי דברים בין המערער, באת-כוחו ובית המשפט, כדלקמן:

"התובע פונה לבימ"ש – את זוכרת את זה טוב מאוד גברתי, זה מופיע בתיק.

(פונה ב"כ התובע אל התובע ולוחשת לו) – אני אבקש את פסילת בימ"ש."

ואכן, לאחר מתן ההחלטה שלא להפסיק את הדיון, הודיעה באת-כוח המערער כי היא מבקשת את פסילת המותב מלדון בכל ההליכים בעניינם של הצדדים, שכן לשיטתה התנהלותו מעידה על כך שלא יינתן למערער יומו בפניו, וזאת נוכח החלטת אישור ההשתתפות, החלטת בית המשפט לכלול בפרוטוקול הדיון את הערת המערער ותגובתו של בית המשפט להערה זו, וכן נוכח טענת המערער בדבר עיכובים בניהול ההליך המוטלים לפתחו של המותב. לאחר קבלת עמדת באת-כוח המשיבה והאפוטרופא לדין של הקטינות, נדחתה הבקשה, תוך שהובהר כי "בשלב מסוים של הדיון, פנה התובע אל בימ"ש ואמר לעברו את המילים: 'את יודעת את זה' במענה לאמירתי כי איני זוכרת את כל הבקשות אליהן הפנו הצדדים בפרוטוקול. משכך סברתי כי הוא [מייחס] לבימ"ש אמירת שקר ולפיכך פניתי אל הקלדנית כי תרשום את דבריו ופניתי אליו במילים: 'האם אדוני טוען שבימ"ש משקר'. בעקבות כך, הועלתה בקשת הפסילה שהלכה והתארכה בעניינים אחרים [שקשורים] להחלטות אחרות שניתנו שאינן קשורות לתיק היום". אשר לטענה בנוגע להחלטת אישור ההשתתפות, נקבע כי ניתן היה להגיש ערעור על ההחלטה לגופה וכי טענות המערער אינן מעלות חשש למשוא פנים אשר יצדיק את פסילת המותב (להלן: החלטת הפסלות הראשונה). בהמשך הדיון, דחה המותב את בקשת המערער לעכב את ההליך עד להגשת ערעור.

3. ביום 1.6.2020 הגיש המערער לבית משפט זה בקשה למתן ארכה לשם הגשת ערעור על החלטת הפסלות הראשונה, אשר נדחתה ביום 2.6.2020 על ידי הרשם ר' גולדשטיין (בש"א 3486/20). עוד יצוין, כי במקביל להגשת בקשת הארכה, הגיש

המערער בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) להעברת הדיון בהליך למחוז תל אביב. בקשה זו נדחתה בו ביום על ידי השופט א' שטיין (בש"א 3485/20), בציינו כי "טענת המבקש כי יש להעביר את מקום הדיון מקץ שלוש שנים של דיונים משפטיים, וללא הסכמת המותב אשר דן בתיק – וזאת כדי שהתיק יידון בפני שופט מסוים – אינה מקובלת עלי כלל ועיקר [...] להעברה המבוקשת אין כל עילה המוכרת בדין".

ביום 27.5.2020 הגיש המערער את הבקשה מושא ההליך בפני בית המשפט קמא, שעניינה מתן צו הגנה לאחת הקטינות מפני המשיבה. לטענת המערער, המשיבה שידלה את הקטינה להגיש נגדו תלונה במשטרה בטענה שביצע בה עבירות מין לפני מספר שנים, וזאת בניסיון להשחיר את שמו של המערער ולהעמיק את הניכור הקיים בינו ובין הקטינה. דיון בבקשה במעמד הצדדים התקיים ביום 3.6.2020, ובמהלך חקירתה של עובדת סוציאלית לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960 (להלן: העובדת הסוציאלית), העיר המערער הערה לעברה של העובדת הסוציאלית, אשר לא נרשמה כדבעי בפרוטוקול. על כך ציין בית המשפט לפרוטוקול כי "[המערער] מעיר הערה כלשהי לעבר העו"ס, שלא ברורה בשל הצעקות באולם אולם עו"ד שלו פונה אליו ואומרת לו אתה תשתוק, בימ"ש מורה לו לפרו' את הדברים שנאמרו". בתגובה לכך, הורתה לו באת-כוחו של המערער שלא לענות, אך בית המשפט הורה למערער בשנית לעשות כן. בשלב זה ביקשה באת-כוחו של המערער, בעל פה, את פסילת המותב וזאת שכן "לא יכול להיות שעל רקע לחישה בימ"ש ינהל פרו'. אבקש עכשיו פסילה על רקע של משוא פנים שיוצא מכול גבול". באת-כוח המערער התייחסה גם להחלטות קודמות שקיבל בית המשפט בעניינם של הצדדים והקטינות, וטענה בכלליות כי לאורך השנים נהג בית המשפט במשוא פנים בענייניו של המערער. בית המשפט דחה את הבקשה על אתר, בציינו כי "באין נימוקים חדשים לפסילה [מעבר לאלה שהועלו בבקשת הפסלות הראשונה], לא מצאתי מקום להיעתר לה". בהמשך, נדחתה בקשת המערער להורות על הפסקת הדיון נוכח כוונתו להגיש ערעור על החלטת הפסלות.

4. מכאן הערעור דנן, בו שב המערער על הטענות שהעלה בפני בית המשפט קמא ומוסיף ומפרט כי במקרה דנן קיים משוא פנים אשר בא לידי ביטוי בהחלטותיו של המותב לאורך השנים שבהן דן בעניינם של הצדדים, תוך הפניה להחלטות פרטניות בהקשר זה. עוד נטען כי בדיון שהתקיים ביום 3.6.2020 המותב "שאג וצרח" על המערער בדורשו לדעת את אשר אמר לבאת-כוחו (ולא לעובדת הסוציאלית, כפי שצוין בפרוטוקול הדיון), וכי התנגדות באת-כוחו להוראת בית המשפט נבעה מכללי החיסיון החלים ביחסי עורך דין-לקוח, אשר לשיטתה חלים על אמרתו של המערער. המערער

סבור כי התנהלותו זו של המותב פוגעת בטובתן של הקטינות ומוסיף ומציין כי בעבר הוגשו על ידי בא-כוחו הקודם לנציב תלונות הציבור על השופטים מספר תלונות בענייניו של המותב, וכי חלקן נמצאו מוצדקות. נוכח האמור, סבור המערער כי יש להורות על פסילת המותב, ולו מטעמים של מראית פני הצדק.

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 25.6.2020 וביום 5.7.2020 הגיש המערער בקשות לצירוף מסמכים נוספים לערעור – החלטת נציב תלונות הציבור על השופטים בתלונתו נגד המותב, אשר נמצאה מוצדקת בחלקה, וכן החלטות עדכניות שניתנו על ידי המותב אשר לשיטתו של המערער מסכנות את הקטינות ויש גם בהן כדי לבסס את טענתו לפיה התנהלות המותב נגועה במשוא פנים. נוכח הטענות בדבר החלטות מאוחרות אלה, הוסיף המערער וביקש את הפסקת ההליכים המתנהלים בפני בית המשפט קמא עד להכרעה בערעור דנן.

5. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו וכן בבקשותיו המאוחרות של המערער, הגעתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. המבחן לפסילת שופט מלשכת בדין הוא זה הקבוע בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט ולפיו יש לבחון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב (ע"א 5800/19 פלוני נ' פלונית, פסקה 5 (21.11.2019) (להלן: עניין פלוני)). עיון בערעור ובהחלטת בית המשפט קמא מעלה כי המערער לא הוכיח קיומו של חשש מעין זה. יש לזכור, כי טענותיו של המערער בכל הנוגע לחלק מהחלטותיו הקודמות של המותב נדונו במסגרת החלטת הפסלות הראשונה, החלטה אשר בעניינה לא הוגש ערעור והיא הפכה חלוטה. משכך, אין מקום לשוב ולדון בטענות המערער הנוגעות להחלטת הפסלות הראשונה. באופן דומה, אף אין מקום לדון בטענות שהעלה המערער בנוגע להחלטות קודמות אחרות שניתנו על ידי המותב בהליכים שהתנהלו בפניו, הן נוכח השיהוי הניכר שנפל בהעלאתן והן נוכח העובדה שטענות אלה כלל לא נטענו, ודאי לא באופן מפורט כפי שנטענו בערעור, בפני בית המשפט קמא במסגרת בקשת הפסלות הנוכחית.

6. למעלה מן הצורך יצוין כי איני בדעה שההחלטות שהתקבלו מקימות חשש למשוא פנים כנטען, וככל שהמערער היה סבור כי הן שגויות, הרי שהדרך לברר את טענותיו בהקשר זה היא בהליכי ערעור ולא במסגרת ערעור על החלטת פסלות (עניין פלוני, פסקה 5). דברים אלה יפים גם לטענתו של המערער לפיה בית המשפט הפר את כללי החיסיון עת הורה לו לגלות את אשר אמר לבאת-כוחו. נותרנו אם כן עם טענת המערער בדבר התנהלותו של המותב במהלך הדיון מיום 3.6.2020. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 3.6.2020 אינו תומך בטענה לפיה המותב "שאג וצרח" על המערער. ככל

שביקש המערער להעלות טענות בהקשר זה היה עליו להגיש בקשה מתאימה לתיקון הפרוטוקול (ע"א 454/20 חליאלה נ' המועצה המקומית כפר משהד, פסקה 8 (1.3.2020)). על כן, אף בעניין זה לא מצאתי כי קיים חשש ממשי למשוא פנים אשר יש בו כדי להקים עילת פסלות.

סיכומו של דבר, הערעור נדחה, ויחד עמו בקשת המערער לעיכוב ההליכים בפני בית המשפט קמא. משלא התבקשה תגובה, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, י"ז בתמוז התש"ף (9.7.2020).

ה נ ש י א ה